

■ **Ιδιοκτήτης:**
ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΝΠΔΔ

Ζεύξιδος 8, 546 22, Θεσσαλονίκη

www.tkm.tee.gr

Αποστέλλεται δωρεάν στα μέλη του ΤΕΕ/ΤΚΜ

■ **Εκδότης - Διευθυντής**

Τάσος Κονακλίδης, Πρόεδρος ΤΕΕ/ΤΚΜ

■ **Υπεύθυνος τυπογραφείου**

Μαρία Σπυροπούλου

■ **Συνεργάτες**

Αλεξάνδρα Γούτα, δημοσιογράφος

Άννη Καρολίδου, δημοσιογράφος

Βίκυ Παπαγεωργίου, αρχιτέκτων

Έλσα Φωκά, αρχιτέκτων

■ **Καλλιτεχνική επιμέλεια**

Βίκυ Παπαγεωργίου, αρχιτέκτων

Έλσα Φωκά, αρχιτέκτων

■ **Εξώφυλλο:**

Δημήτρης Βλάχος

■ **e-mail Γραφείου Τύπου**

paraget@central.tee.gr

fokaels@central.tee.gr

■ **Σελιδοποίηση-Διαχωρισμοί-Μοντάζ-Εκτύπωση**

Μ. Διαμαντίδη Α.Ε., ΒΙ.ΠΑ. Λακώματος, Χαλκιδική, Τ.Κ. 63 080, Τ. 23990

20203, Φ. 23990 51623

e-mail: aa@dotenet.gr, design@diamprioting.gr

■ **Διαφημίσεις**

ALTER PROTASIS, Εκδόσεις, Διαφήμιση, Marketing

Ανδριανουπόλεως 18, 55 133, Καλαμαριά, Θεσσαλονίκη,

Τ. 2310 488 307, Φ. 23210 488 329

www.alterprotasis.gr, e-mail: tg@alterprotasis.gr

Το Τεχνολογικό Τμήμα δημοσιεύει ενυπόγραφες επιστολές αναγνωστών, οι οποίες εκφράζουν την άποψη του συντάκτη τους. Η σύνταξη διατηρεί το δικαίωμα να συντομεύει τα κείμενα

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Διεύθυνση	2310 253490
Τμήμα Οργάνων Διοίκησης Γραμματεία Προέδρου	2310 253 498, 253240
Τμήμα Επιστημονικών & Αναπτυξιακών Θεμάτων	2310 253242
Επιμελητές	2310 253491-2, 268380
Κοινωνικά θέματα	2310 253483
Εκπροσωπήσεις	2310 253482
Τμήμα Επαγγελματικών Θεμάτων	2310 253493, 253494
Σεμινάρια	2310 253494, 253495
Αγορά εργασίας	2310 253496
Μητρώο, Συνδρομές, Βεβαιώσεις	2310 253245
Πραγματοποιήσεις, Άδεια άσκησης επαγγέλματος	2310 253247, 253249
Πειθαρχικό	2310 234566
Γραφείο ΓΟΚ	2310 253484-5
Τμήμα Οικονομικών & Διοικητικών Υπηρεσιών	2310 253489
Πρωτόκολλο	2310 253480, 253246
Ταμείο	2310 253243
Λογιστήριο	2310 253480-1
Νομική υπηρεσία	2310 253248
Τμήμα Βιβλιοθήκης & Πληροφόρησης	2310 253488
Βιβλιοθήκη	2310 253 487
Τράπεζα Πληροφοριών	2310 253486
ΙΕΚΕΜ ΤΕΕ	2310 230347
FAX Τμήματος	
Γραφείο Προέδρου	2310 268375
Πρωτόκολλο	2310 235487
Επιστημονικά Τμήματα	2310 275773
Γραφείο ΓΟΚ	2310 253484-5

EDITORIAL

Το προλεταριάτο των μηχανικών

Πριν τέσσερις, ακόμη και τρεις δεκαετίες, η απόκτηση διπλώματος Πολυτεχνικής Σχολής, θεωρούνταν και, ήταν, εξασφάλιση σε ένα σίγουρο επαγγελματικό μέλλον, είτε στον ιδιωτικό τομέα, είτε στο δημόσιο.

Σήμερα, σε μία εποχή που πολλά περισσότερα επενδύονται για την εισαγωγή στις Πολυτεχνικές Σχολές και την ολοκλήρωση του πρώτου, συχνά και ενός δεύτερου κύκλου σπουδών, το μέλλον για τους νέους μηχανικούς είναι αβέβαιο και οι συνθήκες με τις οποίες ξεκινάνε την καριέρα τους, όσοι σχετικά σύντομα βρίσκουν απασχόληση, δεν είναι, όχι μόνο ανάλογες των προσδοκιών τους, αλλά πολύ συχνά υποβιβαστικές.

Για την προετοιμασία και την εισαγωγή των παιδιών αυτών στο Πανεπιστήμιο, επενδύονται, εκτός από όνειρα και φιλοδοξίες, σημαντικά κεφάλαια, πάμπολλες ώρες μελέτης και προσπάθειας, κόπος ετών. Το αποτέλεσμα; Η απόκτηση ενός διπλώματος που στην αγορά εργασίας, έχει πολύ μικρό αντίκρισμα.

Κι αρκεί να ρίξει κανείς μία ματιά στα βιογραφικά των νέων μηχανικών, που ζητούν εργασία μέσα από τις αγγελίες που δημοσιεύει το «Τεχνολογικό Τμήμα», όπως και σε εκείνες που είναι αναρτημένες στους πίνακες του Επιμελητηρίου. Κάτοχοι μεταπτυχιακών, με ειδικεύσεις, με γνώση οι περισσότεροι περισσότερων της μίας ξένης γλώσσας, με γνώση υπολογιστικών προγραμμάτων, πολλοί και με προϋπηρεσία.

Και περιμένουν τι; Τη χρυσή ευκαιρία!! Να τους πάρουν σε ένα μελετητικό γραφείο ή σε μία κατασκευαστική εταιρεία, με καθαρά 600 - 700 ευρώ το μήνα, συχνά με δελτίο παροχής, χωρίς καλύψεις, χωρίς ωράριο εργασίας, με δουλειά που ξεκινάει το πρωί και τελειώνει το βράδυ.

Αυτές είναι οι συνθήκες εργασίας για τους διπλωματούχους Σχολών που θεωρείται, ακόμη και σήμερα, ότι ανήκουν στην ελίτ των ελληνικών πανεπιστημίων και οι οποίες παρέχουν σε νέους επιστήμονες γνώσεις που τους καθιστούν ικανούς να ανταποκριθούν σε πλειάδα τομέων του χώρου των κατασκευών, της Βιομηχανίας, των συγχρόνων τεχνολογιών. Η πραγματικότητα όμως δείχνει ανεργία, χαμηλές αμοιβές, συνθήκες εργασίας σε καμία περίπτωση ικανοποιητικές, ασφαλιστικές υποχρεώσεις, στις οποίες δυσκολότατα μπορούν να ανταποκριθούν.

Αυτή είναι η πραγματικότητα για όσους αποφοιτούν από τα ελληνικά Πολυτεχνεία και δεν έχουν γονείς στο ίδιο επάγγελμα για να σπρωχθούν. Αυτή είναι η δύσκολη πραγματικότητα που τους αναγκάζει όλους, προκειμένου να έχουν ελπίδα επαγγελματικής αποκατάστασης, να κάνουν μεταπτυχιακά και διδακτορικά και να συγκεντρώνουν πρόσθετα πτυχία και γνώσεις, μη τυχόν και εξασφαλίσουν δικαίωμα σε ένα καλύτερο μέλλον.